

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 354/2023-11

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Jany Baricovej (sudkyňa spravodajkyňa) a sudcov Rastislava Kaššáka a Miloša Maďara v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpenej advokátom JUDr. Tiborom Šulákom, Námestie Dr. M. Thége Konkolyho 3, Hurbanovo, proti uzneseniu Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 11 Cpr 26/2018 z 3. marca 2023 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľky a skutkový stav veci

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručenu ústavnému súdu 8. júna 2023 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a svojho práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozhodnutím Okresného súdu Topoľčany (ďalej len „okresný súd“) označeného v záhlaví tohto uznesenia. Navrhuje napadnuté uznesenie zrušiť, vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie a priznať jej primerané finančné zadost'učinenie a trovy konania.

2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľka (v procesnom postavení žalobkyne) bola neúspešnou stranou v spore, v ktorom sa na žalovanom domáhala náhrady mzdy s príslušenstvom. Uznesením z 27. mája 2022, vydaným vyššou súdnou úradníčkou, bola sťažovateľka zaviazaná k povinnosti zaplatiť žalovanému trovy prvoinštančného konania vo výške 2 890,80 eur, trovy odvolacieho konania v sume 1241,88 eur a trovy dovolacieho konania vo výške 828,42 eur v lehote troch dní od jeho právoplatnosti. Proti tomuto uzneseniu podala sťažnosť tvrdiac, že žalovaný si uplatnil náhradu trov konania za niektoré z úkonov právnych služieb duplicitne, čo odvodzovala od toho, že napr. k podanej žalobe, odvolaniu či dovolaniu sa vyjadroval viacerými podaniami. Podľa jej názoru nie je v súlade s vyhláškou Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie

právnych služieb v platnom znení, ak sa jeden úkon právnej služby rozdeľuje na viac častí z dôvodu, aby sa takto zbierali úkony právnej služby advokáta.

3. Napadnutým uznesením okresný súd zamietol sťažnosť sťažovateľky (I. výrok) a žalovanému priznal oproti sťažovateľke náhradu trov sťažnostného konania vo výške 213,30 eur (II. výrok). Konštatoval, že odmena za jednotlivé úkony právnej služby bola priznaná správne a v súlade s obsahom súdneho spisu, pričom vyjadrenia žalovaného boli zasielané na základe výziev súdu. Okresný súd preto nezistil žiaden dôvod na zmenu alebo zrušenie rozhodnutia o výške trov konania vydaného vyššou súdnou úradníčkou.

4. Ústavný súd v súčinnosti s okresným súdom zistil, že napadnuté uznesenie nadobudlo právoplatnosť 20. marca 2023 a stalo sa vykonateľným. V uvedenej veci bolo vydané i opravné uznesenie, ktorým okresný súd opravil chybu v písaní v časti záhlavia napadnutého uznesenia, kde bola uvedená nesprávna spisová značka 11 Csp 26/2018, pričom správne mala byť uvedená spisová značka 11 Cpr 26/2018.

II.

Argumentácia sťažovateľky

5. Sťažovateľka v ústavnej sťažnosti vo vzťahu k I. výroku napadnutého uznesenia poukazuje na § 251 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) a uvádza, že vyjadrenie k žiadosti o odňatie a prikázanie veci, za ktoré bola žalovanému priznaná náhrada trov konania, nie je úkon účelne vynaložený, ktorý by vznikol v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva. Tvrdí, že je v rozpore s právnou praxou vyžadovať vyjadrenie k vyjadreniu strany konania, pretože by to mohlo byť nekonečné a malo by to jediný cieľ – zbierať úkony právnej služby pre žalovaného. Vo vzťahu k II. výroku napadnutého uznesenia, ktorým bola sťažovateľka zaviazaná na náhradu trov sťažnostného konania, namieta, že o týchto trovách nerozhodol vyšší súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP), ale samotný sudca, čím jej znemožnil podať proti tomuto výroku opravný prostriedok. V uvedenom postupe identifikuje porušenie práva na spravodlivé súdne konanie.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

6. Podanie sťažovateľky je ústavnou sťažnosťou v zmysle čl. 127 ústavy v spojení s § 42 ods. 2 písm. f), § 122 a nasl. zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“). Ústavný súd v rámci prípravy na predbežné prerokovanie zameranej na splnenie zákonom ustanovených podmienok konania pred ústavným súdom zistil, že ústavnú sťažnosť podala oprávnená osoba – sťažovateľka ako žalobkyňa v spore (§ 122 zákona o ústavnom súde) a návrh je prípustný (§ 55 zákona o ústavnom súde). Sťažovateľka je v konaní zastúpená advokátom (§ 34 ods. 1 zákona o ústavnom súde) na základe predloženého plnomocenstva výslovne udeleného na zastupovanie pred ústavným súdom. Návrh na začatie konania má však obsahový nedostatok spočívajúci v nedostatočnej určitosti petitu ústavnej sťažnosti, resp. jeho rozporu s odôvodnením.

7. V texte petitu ústavnej sťažnosti sťažovateľka namieta porušenie svojich práv uznesením okresného súdu sp. zn. „11Cpr/26/2019“. Z odôvodnenia návrhu na začatie konania vyplýva,

že v skutočnosti je napadnuté rozhodnutie okresného súdu označené spisovou značkou „*11Cpr 26/2018*“. Túto skutočnosť ústavný súd overil aj na okresnom súde. Zmätočnosť petitu ústavnej sťažnosti vyplýva i z toho, že je v ňom uvedené aj (nesúvisiace) uznesenie Okresného súdu Nitra sp. zn. 10 C 302/2019 z 11. novembra 2019, pričom z odôvodnenia ústavnej sťažnosti (ale ani z plnomocenstva) nevyplýva, že by sťažovateľka zamýšľala namietať toto rozhodnutie, a vo vzťahu k nemu neformuluje v ústavnej sťažnosti žiadne námietky. Ide tak zjavne o chyby v písaní, čo je nedostatok odstrániteľný postupom podľa § 56 ods. 3 zákona o ústavnom súde.

8. Ústavný súd však dospel k záveru, že nebude postupovať uvedeným spôsobom, pretože ani po odstránení týchto nedostatkov by nemohol prijať iný záver ako ten, že ústavná sťažnosť sťažovateľky je oneskorená.

9. Podľa § 56 ods. 2 písm. f) zákona o ústavnom súde ústavný súd môže na predbežnom prerokovaní bez ústneho pojednávania uznesením odmietnuť návrh na začatie konania, ktorý je podaný oneskorene.

10. Podľa § 124 zákona o ústavnom súde ústavnú sťažnosť možno podať do dvoch mesiacov od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Ak rozhodnutie nadobúda právoplatnosť vyhlásením alebo oznámením a ak sa podľa osobitných predpisov zároveň doručuje jeho písomné vyhotovenie, začína lehota plynúť dňom doručenia tohto písomného vyhotovenia sťažovateľovi; ak sa rozhodnutie doručuje len jeho zástupcovi, začína lehota plynúť dňom doručenia písomného vyhotovenia tohto rozhodnutia tomuto zástupcovi. Ak bol vo veci podaný mimoriadny opravný prostriedok, lehota na podanie ústavnej sťažnosti vo vzťahu k rozhodnutiu, ktoré bolo mimoriadnym opravným prostriedkom napadnuté, začína plynúť od doručenia rozhodnutia o mimoriadnom opravnom prostriedku.

11. Ústavný súd pri príprave predbežného prerokovania ústavnej sťažnosti zistil, že napadnuté uznesenie okresného súdu nadobudlo právoplatnosť 20. marca 2023. Sťažovateľka podala ústavnú sťažnosť na poštovú prepravu 6. júna 2023. Z uvedeného je zrejmé, že ústavná sťažnosť sťažovateľky bola podaná zjavne po uplynutí zákonnej lehoty regulovanej v § 124 zákona o ústavnom súde.

12. Ústavný súd už mnohokrát uviedol, že nedodržanie lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie ústavnej sťažnosti ako podanej oneskorene. V prípade podania ústavnej sťažnosti po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty neumožňuje zákon o ústavnom súde zmeškanie tejto lehoty odpustiť (pozri napr. IV. ÚS 14/03, I. ÚS 64/03, I. ÚS 188/03).

13. Vzhľadom na tieto zistenia ústavnému súdu neostávalo iné, ako ústavnú sťažnosť odmietnuť podľa § 56 ods. 2 písm. f) zákona o ústavnom súde z dôvodu, že bola podaná oneskorene.

14. Keďže ústavná sťažnosť bola odmietnutá ako celok, rozhodovanie o ďalších návrhoch sťažovateľky v uvedenej veci stratilo opodstatnenie, a preto sa nimi ústavný súd už nezaoberal.

15. V závere ústavný súd dopĺňa, že z dôvodu nadobudnutia zmeny zákona č. 371/2004 Z. z. o sídlach a obvodoch súdov Slovenskej republiky a o zmene zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sídlach a obvodoch súdov“)

s účinnosťou od 1. júna 2023 nastali viaceré zmeny v organizácii všeobecných súdov, ich príslušnosti a obvodov (tzv. nová súdna mapa – zákon č. 150/2022 Z. z. o zmene a doplnení niektorých zákonov v súvislosti s novými sídlami a obvody súdov). Podľa § 181 ods. 1 písm. l) zákona o sídlach a obvody súdov prechádzajú od 1. júna 2023 výkon súdnictva, všetky práva a povinnosti vrátane správy majetku štátu, práv a povinností z pracovnoprávných vzťahov a štátnozamestnaneckých vzťahov a iných právnych vzťahov a práv a povinností z osobitných vzťahov sudcov a prísediacich z radov občanov k štátu z Okresného súdu Topoľčany na Okresný súd Nitra. Preto rozhodnutie ústavného súdu bude doručované tomuto súdu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 15. júna 2023

Jana Baricová
predsedníčka senátu